

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομή εἶναι προπληρωτέα καὶ ἡμερησίως:

Ἐργασία ἐν ἑστέρῳ	Σελ. 10
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	5
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	12
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7
Ἐργασία ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κόκκου ἀριθ. 26.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ

Ἐάν θέλωμεν—καὶ εὐτυχῶς θέλει τὸ ἔθνος ὁλόκληρον—να χωρῶμεν εὐσταθῶς πρὸς τὰ πρόσω πρέπει νὰ βαίνωμεν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πόδων ἡμῶν καὶ οὐχὶ χωλαίνοντες καὶ παραπαίοντες ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἡ πολιτεία δὲν εἶνε μόνη ἱκανὴ νὰ προαγάγῃ τὸ ἔθνος ἀσφαλῶς εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀληθινὴν εὐημερίαν, εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἔχει αὐτὴ ἀπαράττητον ἀνάγκην τῆς Ἐκκλησίας ἥτις κέκτηται τὸν ἀνεξάντητον ἡθικὸν θησαυρὸν πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ τε πολιτικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Ὅσα τῶν παλαιωτέρων καὶ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν ἠδέλησαν νὰ παρίδωσι τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν μάστιχα ἡθικὴν διαμόρφωσιν αὐτῶν ταχέως περιήλθον εἰς παρακμὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας μάστιγ' ἀφωγίνεται νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὰ μόνη ἡ πολιτεία.

Ἡ Γαλλία ἀποτελεῖ περιφανὴ ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρων καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ἰταλία δὲ πληρώσῃ ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπομάκρυνσιν καὶ τὸν χωρισμὸν αὐτῆς. Οἱ ὀφθέντες νεοειδέαται μάλιστα κομπορημονοῦσι περὶ τὸν μόνον ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, ὡς μόνος ἱκανὴς καὶ δυνατὴς νὰ καταστήσῃ τὰ σημεῖα τῆς ἐποχῆς, ἰσχυρὰ καὶ εὐτυχῆ.

Ὅτι ἐπεβλήθη πολιτικοὶ καὶ οἱ συννετοὶ ἡγεμόνες καὶ νομάρχες καὶ ἀληθῶς σοφοὶ ἄνδρες πᾶσαν καταβάλλουσι προσπάθειαν ὥστε ἀποκαταστήσωσι καὶ τηρήσωσι ἀρρήκτους τοὺς δεσμοὺς πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας πρὸς συνεργασίαν καὶ συμπράξιν ἀρμονικὴν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀποβαίνει παρ' ἡμῶν τὰ μάλιστα ἐπιτακτικὴ, καὶ πᾶσα χαλάρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθητικῆς ἀποβαίνει ὀλέθριον εἰς τὸ ἔθνος.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ ἔδνει σύμπαντι κατέχει θέσιν καὶ ὑπὲρ τὴν πολιτικὴν ἀντιτάξιν, διότι, ὡς ἡρώδης ὑποστηρίζεται καὶ διδάσκεται, αὕτη ἐγένετο ἡ σάτιρα Κιβωτὸς αὐτοῦ κατὰ τοὺς μαζοὺς χειμερινοὺς αἰῶνας τοῦ Γένους ἡμῶν.

Αὕτη συννενομήσας ἐν ἐαυτῇ μετὰ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ τὸν ἐθνικὸν βίον τοῦ δουλεύοντος Ἑλληνισμοῦ συνεχίζουσα τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ διακονήσασα τὰς ἐθνικὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰς προσδοκίας ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν.

Ἡ ἐθνικὴ παλιγγενεσία συντελεσθῆναι ἐν μέρει καὶ ἐξέτασθαι διὰ τοῦ τελευταίου ἐνδόξου πολέμου καὶ πρόκειται νὰ συμπληρωθῇ ἐφεξῆς διὰ τῆς παλινορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Βυαντικῆς Αὐτοκρατορίας.

Οἱ ὀλιγώριστοι, οἱ πλάδαροι, οἱ πρακτικοί, οἱ μικροῦργοι, οἱ ἄμωροι ἰδεωδῶν, εἰς ὡς τὰ πολλὰ οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοι εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀθανασία. Τὸ ἔθνος ἔχον ἐγκαταλειμμένον εἰς ἑαυτὸ ὑπὸ τῶν λογῶν του, στεγάζομενον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ θεομανόμενον καὶ ζωογονούμενον ὑπὸ τῆς διττῆς πίστεως τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς.

Τῆς διττῆς ταύτης πίστεως τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὁλόκληρον ἐμφορεῖται εἴτε ἐλεύθερον εἴτε δουλοκρατούμενον, καὶ οὐδέποτε θὰ χωρισθῇ ἐν αὐτῇ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς πολιτείας ὥστε νὰ περιέλθωσιν αὐταὶ εἰς προφανὴ ἀντίθεσιν μέχρι ἐχθρότητος.

Παρ' ἡμῶν δὲν πρέπει αἱ πολιτικαὶ καὶ πνευματικαὶ νὰ ὑποτάσσονται τὰς μικροφιλοδοξίας ἡμῶν καὶ νὰ παραγκωνίζωσι τὴν ὑπέρθεον θέσιν καὶ σημασίαν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον ἡμῶν.

Τοῦτο κατενόησαν οἱ Ἑλληνικοὶ λαὸς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ καὶ εἰς σοδάρδεις καὶ κριοῖς περιστάσεις περὶ τὴν Ἐκκλησίαν συγκεντροῦνται καὶ συνασπίζονται αἱ δυνάμεις τοῦ τόπου τοῦτου πρὸς ἡνωμένην ἐνέργειαν ἢ ἀμυναν.

Δυστυχῶς ὁμως, μετὰ φρικτῆς ὁδύνης βλέπομεν πάντες τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διατελούντα ἐν οἰκτρῇ καταστάσει. Αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἀπόπειραι πρὸς ὀρθοτικὴν διαρρύθμισιν τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει ἀπέβησαν ἀτελεσφόροι, ἐνεκα διαφωνῶν ἐν ταῖς συντελέσει καὶ διαστάσεσιν παρὰ τὰς κληρικοὺς καὶ τοὺς λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους.

Ἐντοῦτοις αἱ ἀποφάσεις πλείων συντελέσας γίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν εἴτε θρησκευτικαὶ εἴτε πολιτικαὶ ἐγκρίνονται αὐταί, καὶ ὥφειλεν ἡ μειονοψηφία μέρει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀποφάσεις ταύτας καὶ ἐπὶ τῇ μὴ οἰσθητικῇ διεντέσει τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος παρ' ἡμῶν. Ἡ ἐνστάσις ἐκρυμμένη ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οἰκονομικῶν καταστάσεως προξενεῖ πολλὴν δυοπιστίαν παρὰ τὴν κοινὴν καὶ μεγάλην δυσαρέσκειαν κατὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων.

Περί νὰ παραδεχθῶσιν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχόντες πάντες δι' ἑαυτοὺς καὶ προσωπικῇ διαχείσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οἰκονομικῶν συνεπάρχει προσηγορία καὶ ἀντιθέσις πρὸς τὸ πᾶν, αἱ εἰς τὴν συνειδήσει τοῦτου ὑποβιβάζονται μεγάλας καὶ ἐξασθενεῖσιν τὸν ὀφειλόμενον πρὸς αὐτοὺς σεβασμὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην.

Μικτὴ διαχείρισις καὶ πλήρης καὶ ἀκριβὴς λογοδοσία, λεπτομερῶς παριστάνουσα τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἑκάστου σώματος Ἐκκλησιαστικοῦ, Ἐπισκοπῆς, Μονῆς ἢ Ἐκκλησίας θὰ ἄρῃσι πᾶσαν δυοπιστίαν παρὰ τῇ Κοινῇ καὶ θὰ ἀποκαταστήσῃ παρ' αὐτῇ τὴν ὀφειλομένην ἐμπιστοσύνην καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν πνευματικὴν ποιμένας του.

Ἡ ἀποκατάστασις εὐπρεπείας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ μόρφωσις κλήρου ἀξίου τῆς ἀποστολῆς του καὶ τῶν νέων περιστασίων, ἡ βελτίωσις καὶ ἀξιοπρόεσις τοῦ ὑπαρχόντος τοιοῦτον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς προαγωγῆς καὶ βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς ἄλλως ὁμως αὕτη θὰ ἐπιτευχθῇ ἂνεν διαχειρίσεως σκοπίμου καὶ πεφωτισμένης; διαχειρίσεως ἥτις πρέπει νὰ ἐμπνέῃ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς πάντας.

Ἐάν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας φανῶσιν ἀνεπαρκῆ εἰς διαρκεσίαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, διατὶ τὸ πλῆρωμα τὰ μὴ προσέλθῃ ἀργόν; Ἐάν δὲ ἄλλως ἢ Ἐκκλησία φανῇ ἀτάκτως, διατὶ νὰ μὴ παρῶσιν πάντα τὰ μέσα πρὸς ἀνθρώπων καθόλου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας;

Ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶνε ἀφόρητος, ἐμπνέουσα εἰς πάντας ἀπογοήτευσιν καὶ ἀπελπισίαν. Ἐρωτῶμεν τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς πάντας;

Ἀπὸ μῆς ἡδη τετραετίας ποτὶ ἐπὶ τὴν βελτίωσιν ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ; Ἐγείρονται ἐνοχῶν καὶ ἡ κοινωνικὴ Ἐκκλησία κατὰ βούλησιν καὶ οἱ λειτουργοὶ ἐν αὐταῖς παραμένοντες οἱ ἴσων προτέρων.

Ἐξακολουθεῖ ἡ χειροτονία δι' ἀκρίβειαν καὶ ἡ προχειρίσις ἱερῶν προσερχομένων ὡς τὰ πολλὰ οὐχὶ ἀπὸ τάξεων ἱκανῶν καὶ ἀρμοδίων πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν.

Αἱ θρησκευτικαὶ τελεταὶ ἀπεβαλν τὴν ἐπιδολὴν αὐτῶν ἐπὶ τοὺς χριστιανούς, καὶ τὸ κήρυγμα ἔλλειπει καὶ ἡ Ἐκκλησία, ὁ μινωδία καὶ μουσικὴ ἐξέπεσον καὶ οὐδὲν τὸ διδασκικόν, οὐδὲν τὸ ἐπαγωγὸν εὐδοκῶσιν ἐν τοῖς ναοῖς οἱ φοιτῶντες εἰς αὐτοὺς.

Ἡ Ἐκκλησία παρ' ἡμῶν ἀπέβη τύπος νεκρὸς ἐνῷ ἐνέχει αὐτὴν γλογερὸν πῦρ θρησκευτικῶν ἁμα καὶ ἐθνικῶν, περ ἀναρριπτόμενον δύνανται νὰ ἀναδῶσιν φλόγας οὐανομήκειας, αἷνες θὰ ἐφωτίζον λαμπρῶς τὸν ἐθνικὸν δρόμον ἡμῶν καὶ θὰ συνετέλουν ταχέως τὴν καθολικὴν ἀνθρώπιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους.

Ἐλαχεν εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικὸν ἁρχόντας ἡμῶν κλήρος ὑψηλὸς, εὐγενής, ἱερὸς καὶ ὀφειλόμενος νὰ ἐκκληρώσῃσιν αὐτὸν ὡς τάχιστα, ἄλλως μερίστην ἀναλαβάνουσιν εὐθὺν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν.

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΗΣ ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἡ πρωτεύουσα ἐν πάσῃ χώρᾳ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύῃ καὶ ἐπιδεικνύῃ ἐν περιφανείᾳ ἐπιτομήν τὴν πρόοδον καὶ ἐπιδόσιν αὐτῆς περὶ πάντα ὅσα ἀποτελοῦσι τὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς παράγοντας τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς.

Ἐκκαλογεῖτο ἡ Κυπριακὴ πρωτεύουσα ἐν οὐ μακρῷ παρελθόντι ὡς μὴ ἐμπροσθεν καὶ μὴ διερχομένης πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ ἰδεώδη τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ παρέχουσα ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ ἀναρρίπτει τὴν Κυπρ. φιλοπατρίαν καὶ ἀντιλήψιν τῶν δικαιωμάτων ἀπέναντι τῆς ἐξουκρατίας.

Σήμερον ὁμως καὶ ὁ μέλλον μεμψιμοῖρος καὶ δυστροπὸς ἀναγκάζεται νὰ ἐμολογήσῃ ὅτι ἡ Δευκώσια ἔχει ὅλους κατέχει διακεκριμένην θέσιν μετὰ τῶν πόλεων τῆς νήσου καὶ ὁδεμῆς τούτων ὑστερεῖ ἐν τῇ κοινῇ ἐθνικῇ καὶ πολιτικῇ ἀγωγῇ, παρὰ τὰ δὲ ἐν πάσῃ ἐπιτακτικῇ περιπτώσει ἐνώπιον τῶν κρατούντων ἀρρενωπῇ καὶ μετὰ παρησίας διαδιδόσας καὶ διεργηνοῦσας τὴν Κυπριακὴν ψυχὴν.

Ἀναμνηστικὸν ὑπερῶς ἐκτίσας ἡ Δευκώσια καὶ διὰ τὸν ἐκπαιδευτικόν, αὐτὴς ἀπὸ τῶν βασιμῶν τῆς παιδείας καὶ μὴ μορφωτικῆς κλίμακος διήκουσιν ἀπὸ τῆς νηπιακῆς μέχρι τῆς νεανικῆς ἡλικίας ἐπὶ τὸν οὐδὲν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐπερὶ τὰς νήπιαι ἀρρενα καὶ θήλια φοιτῶντες εἰς τὰ νηπιαγεῖα ὑπὸ εἰδικὴν προσωπικὴν, 500 καὶ πλέον παῖδες εἰς δύο Ἀστυκὰς Σχολὰς, μετὰ προσωπικὸν ἀρτίον τὸν τε ἀριθμὸν καὶ τὴν παιδείαν.

Ἐπερὶ τὰς ἀρρενα καὶ θήλια φοιτῶντες εἰς τὸ Γυμνάσιον, τὸ Διδασκαλεῖον καὶ τὴν Ἐμπορ. Σχολὴν παρεχόμενοι πανταχόθεν τῆς Νήσου καὶ παρασκευάζονται εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα ὅπως διασπαρσέντες ὑστερον ἀνὰ τὴν νήσον ὡς ἐπιστήμονες, ὡς διδασκαλοὶ, ὡς ἔμποροι, ὡς πολῖται ὡς βιοπαλαίσται σπουδαίως ἐπιδρώντες εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς νήσου καὶ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν αὐτῆς.

Δὲν ὑπερβάλλομεν διατείνοντες ἐν τοῖς Ἐκπαιδευτικοῖς Δευκώσιας χαλεπότες καὶ σφοδρὰτερες ἢ τῆς καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς Κύπρου.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀρρενα μαθητικὴν κόμον χωρεῖ καὶ ὁ θήλιος τοιοῦτος. Ἀρρενα καὶ θήλια συνδιδάσκονται εἰς τὰ τρία νηπιαγεῖα μέχρι τῶν ἑκτῶν ἔτους ἵνα μετὰ τοῦτο χωρισθῶσιν εἰς τὰ ἴδια Ἐκπαιδευτήρια. Ἡ Δευκώσια κέκτηται δύο παραθεναγεῖα, τὸ πλῆρες ὀκτατάξιον παρὰ τὸν Νάβιν Φανερωμένης καὶ ἑτερον ἐξατάξιον μετὰ ὑπερπεντατάξιον μαθητῶν καὶ τριτάξιον διδασκαλεῖον μετὰ 120 μαθητῶν.

Ἀπὸ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ταύτων ἐξέρχονται αἱ ἑλληνίδες δέσποναι καὶ μετέρες τοῦ μέλλοντος αἰῶνος θὰ βασιλεύουσιν καὶ θὰ διευθύνουσιν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἐν τῇ νήσῳ οἰκῶς πάσης τάξεως καὶ περιώψης· καὶ διὰ τῶν ἐν αὐταῖς παρασκευαζομένων διδασκαλιστῶν τὸ Διδασκαλεῖον τῶν θηλέων ἐπιδρᾷ εἰς αὐτὰ τὰ ἄδυστα τοῦ οἰκονομικοῦ βίου κατ' ἀπασαν τὴν νήσον καὶ ἡ εὐθὺν τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐπιτολέας τῶν πολυμερεστάτων καὶ σημαντικωτάτων ταύτων Ἐκπαιδευτηρίων βαρύνει ἐπὶ μόνῃ τῇ Ἑλληνικῇ κοινότητι τῆς Κυπρ. πρωτεύουσας.

Θὰ ἐδικαιώτο καὶ ἡ λοιπὴ νήσος ἅπασα νὰ συμμετέχῃ τῇ διαχειρίσει καὶ ἐπιτολέᾳ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ταύτων μετὰ τῆς πρωτεύουσας ἐνεκα τῆς εὐρυτάτης ἐπιδράσεως αὐτῶν καὶ τῶν χρηματικῶν χορηγιῶν ἐκ τῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τῶν Σχολ. Ταλῶν ἀνὰ τὴν νήσον.

Ἡ βαρεῖα ἐντοῦτοις εὐθὺν μετ' ἐμπιστοσύνης τιμητικῆς ἀρέθῃ εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα, ἥτις καλεῖται μεθ' αὐτῶν διὰ τῆς νήσου αὐτῆς νὰ ἀναδέσῃ τὴν εὐθὺν ταύτην εἰς πρόσωπα τῆς ἐλπίδος καὶ προτιμίας αὐτῆς.

Ἀπὸ τῆς νήσου τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐξήρθη κατὰ μέγα μέρος ἡ τῆς ἐκπαιδευτικῶν ταύτων καὶ δὲ αὐτῶν ἡ ἐκπαίδευσις καὶ μόρφωσις ἐν πολλοῖς κατ' ἀπασαν τὴν νήσον.

Ὁ Δευκωσιτὴς ψηφιστὴς δὲν θὰ ψηφίσῃ μόνον ὡς πατὴρ καὶ ὡς πολῖτης ἀλλὰ καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος ὑπεύθυνος ὅλου τοῦ Ἑλλ. λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ ὅτι εὐθὺν οὐ μόνον πρὸς ἑαυτὸν ὡς πατέρα ἀλλὰ καὶ ὡς Κύπριος Ἑλλῆν ἀπέναντι ὅλης τῆς νήσου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑλλῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Δευκώσιας πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἐκ προσώπων ἀπὸ τῶν ἐμπνέουσιν ἐμπιστοσύνην οὐ μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν νήσον, ἥτις ἀποστέλλει εἰς ταῦτα τὰ τέκνα αὐτῆς πρὸς ἀνοτέραν ἐκπαίδευσιν. Ἡ Παγκύπριος αὐτὴ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Δευκώσιας ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον ἔρον τῆς ἐξαοφάσεως τῆς συστηρίσεως καὶ προόδου τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων, ἀποτελεῖ σπουδαιότατον ἔπλον κατὰ τὸν σκευασμὸν ἑξῶν καὶ ἀλλογενῶν σχολῶν, αἱ εἰς ἀπὸ τῶν ἀντιστρατεύονται καὶ πολεμοῦσι τὴν ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ τόπου δι' ὅσον δύνανται μέσων.

Ἐάν ἡ νήσος τῆς ἐμπιστοσύνης εἶνε τιμητικὴ, αἱ εὐθὺν ἂς αὕτη ἐπιβάλλει εἰς τὴν Σχολ. Ἐπιτροπὴν εἶνε πολλαπλαῖα καὶ μεγάλα, καὶ πρέπει νὰ ἀποτελῇ αὕτη ἐκ προσώπων ἀπὸ τῶν κοινότης τῆς Δευκώσιας ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἐγνωρίσει ὡς ἐνδιαφερόμενα θερμῶς ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως τῆς Ἑλληνίδος νεότητος εἴτε διὰ προσωπικῶν θυσιῶν καὶ φροντίδων ἐνδελεχῶν εἴτε δι' ἀποδοχῆς ἐπὶ μὲν λόγῳ καὶ ἐργῳ τὴν ἐμπέδωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν.

Τὰς ὑπομνήσεις ταύτας ἐθεωρήσαμεν ἐπικαίρους καὶ ἐπιβαλλόμενας, διότι τὰ Ἐκπαιδευτήρια πρέπει νὰ εἶνε ἀπληλαγμένα παντὸς κομματικοῦ καὶ προσωπικοῦ ἐπηρεασμοῦ, περὶ βαλλόμενα δι' ὅλης τῆς μερίμνης καὶ τῆς στοργῆς τῆς κοινότητος, ἥτις ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ καὶ μετὰ εὐθὺν πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὴν νήσον ἄπασαν.

ΠΑΡΑΚΕΚΙΝΑΥΝΕΥΜΕΝΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Τὸ τελευταῖον ὑπόμνημα τῶν Ἑλλῶν ἀντιπροσώπων διηρμήνευσεν πιστῶς τὰ γνήσια καὶ μύχια αἰσθητικά καὶ φρονήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου.

Ἀποσπασματικῶς λαμβάνοντες τὴν ἀποφασιστικὴν ὑπόθεσιν τῆς διαμαρτυρίας διὰ πᾶσαν τυχόν συμφωνίαν, ἥτις δὲν θὰ προσημερῶσιν πρὸς τὴν θέλῃν καὶ τὰ εὐαφίστατα δίκαια ἡμῶν, ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς φυλῆς, καὶ νὰ δηλώσωμεν ἐκείνους εἰς πᾶσαν τυχόν συμφωνίαν μετὰ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Γ. Παλμῆς ἐκλαμβάνοντες μόνον ὑπὸ τὸ πνεῦμα ὅτι ἡ Μ. Βρετανία θὰ ἡδύνατο ἐλευθέρως νὰ διαδῶν πολιτικὴν τὴν νήσον συμφωνίᾳ πρὸς τοὺς ἀναλ.

λαίους πόδας καὶ τὰ αἰσθητικά τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ ταῦτα γίνονται ἀντιτιθέμενα τὰ ἐν τῇ «Πατρίδι» τῆς ἡμετέρας πόλεως τῇ π. ἡμέρῃ δημοσιεύοντα τοιοῦτα:

«Δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ εἰσέλθῃ ἀπαισιόδοξος, ἐκ τῆς μετατροπῆς τῆς Κυπρίου εἰς Ἀγγλικὴν κτήσιν. Διότι ὁ λαὸς νὰ πιστεύωμεν ὅτι αὕτη εἶνε ἡ φυσικὴ λύσις τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος.»

Ἐντοῦτοις ἐν τῇ αὐτῇ ἀρθρῳ μὴ ἀνεπὶ τῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν κοινότητα τὰ ἑξῆς:

«Ἄλλ' ὅτι ἡ ἀνάγκη περιέχει νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν Γερμανίαν, ἥτις ἐπιδεικνύει ἐπὶ τοῦ ἐναντι τῆς Κύπρου αἰσθητικῆς τῆς Ἀγγλικῆς.»

Καὶ ταῦτα σχετίζονται πρὸς τὴν (ἡ Μ. Βρετανία) νὰ ἀποκτήσῃ τοὺς Κύπριους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. «Ἄλλ' ὅτι τὸ ἐπὶ τὴν εὐνοίαν εἰς πολλὰ ἔτη, ἡμετέρας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐπιδεικνύει ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τοῦ λαοῦ, ὡς ἀντιπρόσωπος ὑπεύθυνος ὅλου τοῦ Ἑλλ. λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ ὅτι εὐθὺν οὐ μόνον πρὸς ἑαυτὸν ὡς πατέρα ἀλλὰ καὶ ὡς Κύπριος Ἑλλῆν ἀπέναντι ὅλης τῆς νήσου.»

Κατὰ τὴν «Πατρίδα» πάντα ταῦτα ἐγένοντο, γίνονται καὶ θὰ γίνωνται πρὸς βαρυντικὸν τὸν Κυπριακοῦ λαοῦ ἵνα μὴ ἐξεργασθῶσιν καὶ διαμαρτυρούμενος μεταστροφή τοῦ Ἑλλ. σχεδίου, τὴν μετατροπὴν δηλ. τῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου εἰς κτήσιν Ἀγγλικήν.

Ἀμέως περαιτέρω ὁμως δογματίζεσθαι ἐν τῇ μετατροπῇ αὕτη εἶνε ἡ φυσικὴ λύσις τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος.

Ἐάν πράγματι ταύτην ἔχῃ πρόθεσιν ἡ Ἀγγλία, διὰ τῆς μετατροπῆς εἰς κτήσιν δηλ. τῆς Κύπρου ἐπιδιώκουσα τὴν ἐνωσιν ταύτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν νὰ χαρίζεται καὶ νὰ βαρυνεῖ τοὺς Κυπρίους τῶν ὁποίων προτίθεται ἄλλως νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς μυχαιτάτους πόθους;

Ἐάν πράγματι ἐπιδιώκῃ ἡ Ἀγγλία τὴν μετατροπὴν τῆς κατοχῆς εἰς κτήσιν, τοῦτο πρᾶττε πρὸς ἴδιον τέλος καθίσταται τὴν νήσον ἡμῶν ἀναπόσπαστον τμήμα τῆς Βρετανικῆς Ἐμπικρατείας, ἐπὶ τῇ Κύπρῳ ἀπόλλυται διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ ἀν' ὑπὲρ πειθανότης δ

